

Sant Pere de Mirambell

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Mirambell
Emplaçament Situat a l'entrada de Mirambell, formant part del cementiri.
Alçada: 683

Coordenades:

Latitud: 41.73077
Longitud: 1.49134
UTM Est (X): 374529
UTM Nord (Y): 4620984

Classificació

Número de fitxa 08036 - 152
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic
Segle XII-XIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tot i que l'estructura no perilla, s'observa un gran abandó al seu interior. La pols i la terra ocupen el terra, i les parets pràcticament són nues, sense policromia.

Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, 1527-I, Acord Ple Consell Comarcal, 24.07.2008
Número inventari IPA: 4331

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC
Fitxes associades:

Descripció

Antiga església situada a les afores del nucli urbà, vora la carretera d'accés al poble, orientada a llevant. Es tracta d'un petit edifici romànic, que ha patit diverses remodelacions posteriors. És de planta quadrangular, d'una sola nau coberta amb volta de canó i capçada amb un absis semicircular sense decoració externa, parcialment soterrat. A l'interior, prop de la capçalera trobem dues capelles laterals, poc profundes, acabades amb arcs de mig punt adovellats, obertes probablement més tard. A més, també hi trobem les restes del que podria ser una sepultura, datada de 1766, amb la inscripció "FVIT PA / HAC SEPUCRA / SET TANTUM / REUENDI JOANI / BT RAYMUNDI / DET 1736 / FUIT" i una pica baptismal romànica adossada al mur. Quant a la decoració interior de l'església en resta ben poc, però encara es visible alguns punts de policromia.

Al seu exterior, es de coberta amb teulada a dues aigües, amb teula àrab. Els murs són obrats amb carreus de pedra mitjans, de dimensions més grans a l'absis, disposats en filades horitzontals. La façana d'ingrés, orientada a ponent, s'obre la porta d'accés al temple, d'estructura adintellada i ambdós brancals obrats amb grans carreus de pedra. Damunt de la mateixa es dibuixa un arc de descàrrega i l'obertura d'una finestra espitllada. Coronant aquesta façana, s'aixeca un campanar escapçat d'espadaña. Cal destacar, la construcció moderna de dos cossos de nínxols adossats als murs laterals del temple, fet que li dona una aparença desproporcionada.

Avui en dia, es troba abandonada i sense culte. Per aquest motiu observem una gran deixadesa al seu interior.

Història

Aquesta església es trobava dins de l'antic terme del castell de Mirambell. Inicialment tingué funcions parroquials, que encara conserva en l'actualitat. Depengué del monestir de Sant Pere de Casserres per donació dels senyors del castell, els vescomtes de Cardona.

El lloc de Mirambell es documenta a partir de l'any 1039, quan la vescomtessa Engúncia, en el seu testament, donà al monestir de Sant Pere de Casserres terres situades a Mirambell (Mirabello).

Les funcions parroquials es troben confirmades en una llista de parròquies del bisbat de Vic, d'entre els anys 1025 i 1050, on consta la parròquia de Mirambel. L'advocació de l'església no es troba esmentada fins l'any 1102 en el testament de Bernat Bermond, el qual deixà a Sant Pere de Mirambell oli per lluminària de l'església.

El primitiu edifici es va reconstruir vers l'any 1143, moment en què consta la dedicació a sant Pere i sant Sadurní. L'any 1890 es va començar a celebrar culte a la nova església situada al poble, i l'antiga restà abandonada i sense culte en el cementiri. Arran de l'arranjament parroquial de l'any 1878 s'amplià el terme parroquial amb l'antiga parroquial de Dusfort, que havia estat sufragània de la parròquia de Cunill i a partir d'aquell moment ho passà a ser de la de Mirambell.

L'antic temple es troba sense culte i abandonat en el cementiri de la població, mentre que el culte com a parròquia se celebra en el nou edifici.

Bibliografia

AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana.

